

Trammelant in Grobbeland

Geschreven door

Tjitske Cossen

Personages:

Henkie	(Een Grob)
Minie	(zijn vrouw)
Miepie	(zijn dochter)
Adam	(Een Elf zijn buurman)
Oma	(Elf, zijn moeder)
Ammalet	(Elf, zijn dochter)
Atlet	(Elf, zijn zoon)
Betsie	(Grob, alleenstaande moeder)
Billie	(Grob, haar zoon)
Lucy	(Grob, haar dochter)
De Safier	(Elf, Geestelijke van de Blauwmarkers)

Het verhaal speelt zich af in Grobbeland en de buitenlanders komen uit Blauwmarken. De Grobiers hebben grote oren en grote voeten. De Blauwmarkers zijn elfen.

1ste Bedrijf

scène 1

We zien drie tuinen achter paddestoelen als huizen. Aan een kant woont een alleenstaande moeder met een zoon en een dochter, aan de andere kant een gezin met een kind.

In het midden woont een buitenlands gezin.

We zien de alleenstaande moeder in de tuin zitten met een radio. Aan de andere kant zien we Henkie gluren naar de alleenstaande moeder met een verrekijker. In het midden zien we de elfen de tuin versieren. Ze groeten elkaar allemaal vriendelijk en zeggen steeds; " Tot vanavond. Ja tot vanavond." Ook de zoon van de alleenstaande moeder en de dochter van de buitenlanders groeten elkaar heel lief.

- Stem radio : We onderbreken de uitzending voor een extra nieuwsbericht
- Stem Versl. : In de hoofdstad van Groot Grobbie is vanmiddag op het winkelplein midden in het Grobbbos een blauwe toverbal ontploft. Op het moment dat het gebeurde waren er vele grobben aan het winkelen. Onder de grobben bevonden zich veel kinderen die er aan het spelen waren. De toveraanslag is opgeëist door een extreem boze groep uit Blauwmarken, 'de Blauwe Vuurvliegen'. Hier volgt het verslag van een iemand die erbij was.
- Stem oog. : Het is verschrikkelijk, overal waar je kijkt is alles blauw. En die troep krijg je echt niet meer uit je kleren, om nog maar te zwijgen over je haar. Ik begrijp echt niet wat die elfen willen. Als ze het hier in Groot Grobbie niet bevalt dan gaan ze toch terug!!! Alle winkelpaddestoelen zijn blauw, dat is geen gezicht!
- Stem versl. : U hoort het, het is een vreselijke bende. Meer hierover in ons volgende journaal om 6 uur.

Scène 2

We zien Betsie opstaan en even later verschijnen in de tuin van Henkie.

- Betsie : Heb je gehoord op de radio.
- Henkie : Nee wat dan?
- Betsie : Nou op het winkelplein vanmiddag!
- Henkie : Nee wat is er dan gebeurd?
- Betsie : Er is gegooid met een toverbal. Alles Blauw!!!
- Henkie : Ooooooh
- Betsie : Ja, is het niet verschrikkelijk? Het waren die Blauwmarkers weer. Wat willen ze toch?
- Henkie : Het is vreselijk ja!
- Betsie : Die elfen hiernaast komen toch ook uit Blauwmarken?
- Henkie : Ik geloof het wel. Ja.
- Betsie : Ik heb die lui nooit vertrouwd. Het zijn rare wezens. Vind je ook niet?
- Henkie : Ja, ja.
- Betsie : Zoals die man altijd naar mij loert. Echt niet normaal.
- Henkie : Voelt zich ongemakkelijk. Ja, ja!

Betsie : Hebben jullie ook een uitnodiging gehad voor dat feest van hen vanavond?
Henkie : Ik geloof het wel ja!
Betsie : Ik ook, nou ik ga niet hoor. Ik kijk wel uit.
Henkie : Nee?
Betsie : Nee. Jullie toch ook niet?
Henkie : Nee, ik denk het niet nee!

Minie en Miepke komen op. Helemaal blauw.

Minie : Kijk eens Henkie. Vreselijk mijn nieuwe jurk heeft €30 gekost, kijk nou toch!
Ik hoop dat ze die honde te pakke krijgje. Een schande is het! Miepke kom es hier! *Ze begint Miepke met een handdoek te rossen in het haar.*

Miepke : Au, au.
Miepke : Kijk nou toch, arm kind. Hoe krijg ik die hare weer schoon! *Rost door.*
Betsie : Wat erg. Ik zeg net tegen Henk, die burens komen ook uit dat rot land. Tuig is het. Ik heb een uitnodiging voor dat feestje vanavond maar ik ga mooi niet. Jullie toch ook niet?

Miepke : Ik peins er niet over. Dat schorem. Ze kenne dat feesie in hun...je weet wel steke. Wat wille die gaste toch? Ik loop met Sjaan lekker te winkele...Ik seg tege Miepke. Ga jij maar eve lekker spele dan kenne wij ongestoord winkele. Je weet hoe dat gaat met kindere der bij. Seure en saanike. Nou mijn niet gesien. Dus Miepke lekker spele en Sjaan en ik winkele. Ik seg tege Sjaan, kom Sjaan we gaan een nieuwe jurk voor je kopen, want Sjaan heb volgende week een bruiloft. Je weet wel van haar neef. Die gaat trouwe met een meisie uit Grobbedorp. Das een meisie van goeie komaf. Da's een rijk dorp hoor Grobbedorp. Sjieke paddestoele heb je daar nou....
Dus ik seg kom Sjaan we gaan voor jou een fijne jurk uitsoeke want op zo'n fijne bruiloft ken je niet an komme met die ouwe plunje van jou. Die familie van dat meisie benne piekfijne grobbe. Dus wij naar die saak op de hoek, daar hebbe ze zulke leuke klere en niet duur. Dus wij ware net op weg en toen had je de poppe an het danse. So van het ene op het andere moment. Alles blauw. Waar je ook keek, niet normaal meer. Je schrik je eige helemaal de pleuris.
Begint Miepke uit te kleden.

Miepke : Mam....moet dat?
Minie : Sta nou stil. En jij gaat ook niet meer met die buurkinderen spele begrepe?
Miepke : Maar mam, ik wil wel naar dat feestje!
Minie : Daar kom niks van in. Ben je nou helemaal.... Die kindere benne toch onmogelijk.
Je zou ze. Wil Miepke een klap geven. Deze doet een stap opzij.

Miepke : Maar mama!
Minie : Hou je nou op, ga maar naar je kamer en trek wat schone klere an. Vooruit met de geit....

Betsie : Ik moet ook gaan. Ik moet m'n jongste van school halen. Ik ben blij te horen dat jullie ook niet naar dat feest gaan! Ik hoop dat dat feest goed in het water valt!

Henkie : Ja, ik ook!
Minie : Nou meid dat hoop ik ook. Hou je taai hé? Hoe is het eigenlijk met de liefde? Lukt dat een beetje dat grobbe-daten? Lijkt mijn leuk joh. Als ik niet al een vent had sou ik dat ook wel wille!

Betsie : Ja, ja dat gaat goed. Ik heb een paar contacten. Nou ik moet gaan. Dag.
Minie : Dag meid. *Betsie af.*
Wat sielig voor so'n vrouwtje, wat jij Henkie. Dat wil je toch niet. Een man uit de computer. Ik ben blij dat ik jou gewoon in de Cascade heb lere kenne.

Henkie Wat jij Henk?
 : Nee, ehe ik bedoel ja....!

Scène 3

Ammalet is alleen in de tuin ze praat tegen een bloem .

Ik ben een elf dat is waar
Maar ik hou toch van een Grob
Hij heet Billie, hij woont hier naast

Elfen zijn mooi dat is waar
Maar de Grobben zijn zo lief
Vooral die lieve Billie is een schat

Billie lieve Billie
Oh ik hou van jou
“K ben zo, verliefd op Billie
Hij is mijn droomprins

Vanavond zie ik hem weer
Ik verheug me er al op
“K dans de hele avond alleen met hem

Als m’n vader het goed vind
Dans ik met mijn droomprins

*Dan komt er een rare man de tuin in, een soort tovenaar.
Hij loopt rond en zwaait met iets. Maakt rare geluiden en rare bewegingen.
De moeder en de dochter en oma lopen achter hem aan en doen hem na.
We zien de buurvrouwen gluren over de schutting en elkaar een blik toe werpen.*

Adam : Fijn dat u onze tuin komt inwijden voor het feest. Alle boze geesten zijn weg.
 Er kan niets meer mis gaan. Zoon kom, dan bedanken wij de grote Safier!

Ze beginnen rare bewegingen te maken met klanken.

De Safier : U bent een goede Blauwmarker. Hier zullen geen boze geesten meer
 rondwaren. *Maakt nog een paar rare bewegingen en geluiden, buigt en gaat
 naar binnen, ook de rest gaat, behalve de dochter.*

Ammalet : *Kijkt in de tuin van Betsie.* Pssst, Billie, ben je daar?

Billie : Ja. Ik ben er. Ben je alleen?

Ammalet : Ja. M’n ouders zijn binnen. Zie ik je vanavond?

Billie : Ja, natuurlijk kom ik vanavond. En ik dans alleen met jou. Mijn mooie
 Ammalet.

Ammalet : Dat zal helaas niet kunnen.

Billie : Waarom niet?

Ammalet : Dat vindt m’n vader vast niet goed.

Billie : Waarom niet?

Ammalet : Dat is zo in onze cultuur.

Billie : Jammer. Maar met je praten mag toch wel?

Ammalet : Natuurlijk wel gekkie!

Mijn vader heeft de tuin laten inwijden door de Safier. Heb je dat gezien?

Billie : Ja ik zag het. Het zag er grappig uit.

Ammalet: Het is niet grappig bedoeld hoor maar het is om boze geesten te verjagen zodat het een goed feest wordt.

Billie : Oh wat een leuke gewoontes hebben jullie toch. Bij ons is het maar saai. Wij doen nooit van die dingen.

Ammalet : *We horen geluiden in het huis van Ammalet.* Ik moet gaan.

Billie : Jammer. Dag lieve Ammalet . Tot vanavond!

Ammalet : Ja tot vanavond. *Allebei af. Betsie en Minie komen uit hun huis.*

Minie : Wat de je die gekke nou? Heb je dat gesien?

Betsie : Ja ik zag het . Wat een raar gedoe. Wie was die rare kerel?

Minie : Al sla je me dood ik sou het niet wete.

Ze roddelen

Betsie : Wat een rare tovenaar
 Heb je dat gezien buv. wat deed die raar
 Het leek wel de duivel
 In eigen persoon
 Dat vinden die Elfen, die burens van ons
 Uit dat verre Blauwmarken blijkbaar heel gewoon

Minie : Dat is niet gewoon meer
 Dat is niet normaal
 Wat maken ze nu toch voor een kabaal
 Hier in Groot Grobbie doen wij zoiets niet
 We zouden ons schamen
 De ogen uit ons hoofd
 De burens zouden denken die zijn Kierewiet

Betsie : Ik heb die lui nog nooit vertrouwd
 Ze lijken wel zo snoezig en eerlijk als goud
 Maar dat is allemaal schijn, ze zitten juist vol venijn

Mini : Ze zijn wel mooi en rank en slank
 Maar dat is maar de buitenkant
 Het is niet wat het lijkt
 Dat is maar schone schijn
 Die lui 't is echt waar, zitten vol venijn,
 De buitenkant is schone schijn
 Neem dat van mij aan

Minie naar binnen gaat. Betsie is er nog en Adam en Ada komen naar buiten.

Adam : Hallo buurvrouw, hoe maakt u het?

Betsie : Goed, goed.

Adam : Uw kinderen ook goed?

Betsie : Ja, ja ook goed!

Adam : Wilt u vast proeven? *Hij biedt haar een hapje van een schaal aan. Betsie neemt.*

Betsie : Oh lekker hoor.

Adam : Ja de hele dag in de keuken gestaan. Lekkere hapjes gemaakt met oma voor de gasten. Dag buurvrouw. Tot vanavond.

Betsie : Ja dag.....

Allemaal af.

scène 4

Een voor een komen de Blauwmarkers op allemaal in mooie kleren. Als ze opkomen draaien ze allemaal een keer vrolijk in het rond. Er komen ook wat familieleden. Er staat muziek op. Er is een gezellige sfeer. De mensen praten met elkaar in een onverstaanbare taal. Betsie komt hun tuin in met Billie en Lucy.

Adam : Welkom, welkom... *Hij maakt een gebaar dat ze moeten draaien.*
Betsie : Wat, wat bedoeld u?
Adam : *Doet haar voor. Zo, zo....*
Betsie : Wat, waarom ?...
Adam : *Duwt haar drie keer rond ook de kinderen, die doen het lachend.*
Brent geluk weet u wel?
Betsie : Nee, dat wist ik niet. *Ze voelt zich ongemakkelijk, en kijkt ook schichtig naar de tuin van Henkie en Minie.*
Billie : Dag Ammalet, zullen we dansen of.....
Ammalet : Ik weet het niet. *Ze kijkt naar haar vader, die knikt vriendelijk. Ja graag. Ze gaan dansen.*
Betsie : Dag allemaal, ik ben de buurvrouw van hiernaast ziet u? *Iedereen kijkt in haar tuin maar ze verstaan haar niet goed, ze knikken. Ja....dat is mijn tuin..... Ze voelt zich ongemakkelijk. Dat zijn mijn kinderen..... Iedereen kijkt naar Lucy die vindt dat niet leuk.*
Adam : Leuk dat u er bent. Neem eten en drinken. Goed feest!!!!
Betsie : Dank u.
Adam : *Houdt haar een schaal voor met hapjes, ze wil er een hapje afnemen maar ze krijgt de hele schaal. Eet, eet, gezellig!*
Betsie : Dank u wel. *Ze eet van de schaal. Lucy verschuilt zich de hele tijd achter haar.*
Lucy : Mama waar blijft Miep, die zou toch ook komen?
Betsie : Ik weet het niet lieverd. Ze zal zo wel komen. Hier neem wat lekkers.
Lucy : Maar mama. Wat is dat? Dat lust ik niet!
Betsie : Kom, toe eet wat. Dat is onbeleefd. *Ze duwt Lucy iets in haar mond, die eet met een heel vies gezicht en kokhalst bijna.*
Lucy : Mama wanneer gaan we. Ik vind het hier niet leuk!
Betsie : Straks, we kunnen nog niet weg.
Lucy : *Roept over de schutting. Miep. Miep. Miep. Miep. Miep.*
Betsie : SSSSTTT. Ben je gek geworden? *Ze duikt schichtig weg.*
Laten we maar gaan.
We moeten helaas weg, dag allemaal, kom Billie.
Billie : Maar mam we zijn er nog maar net. Het is nog heel vroeg.
Betsie : Niets mee te maken. We moeten gaan, kom mee.
Adam : U moet al weg buurvrouw, maar feest is net begonnen.
Straks komt grote dans van Safier. Is heel mooi!!!!
Betsie : Nou jammer, maar ja ik moet helaasss....ik eh....
Adam : Waar zijn andere burens? Waarom komen zij niet? Weet u dat?
Betsie : Ik weet het ook niet. Ik ken die lui niet zo goed. Het zijn rare Grobben. Een beetje a-sociaal!
Adam : A---sosaal. Wat is dat buurvrouw?
Betsie : Ja dat.....eh...ja...ik bedoel.... *Ze grijpt eten van de schaal en propt dat naar binnen stopt ook iets in Lucy haar mond. Die protesteert hevig.*
Toe stel je niet zo aan.....

Adam
Betsie

: Ja, neem gerust buurvrouw. *Kijkt een beetje vreemd naar haar.*

: Ja dank u. *En propt weer iets in haar mond. Wil weer iets in Lucy's mond stoppen maar die gaat opzij. Nou ik moet nu echt.....*

Plotseling harde muziek. De Safier komt op. Iedereen buigt en er ontstaat een wilde dans die eerste heel leuk is maar de Safier richt zich samen met Atlet en een oom van Atlet schimmig tegen Betsie en haar kinderen. Die voelen zich in het nauw gedreven. Adam probeert het nog ten goede te keren maar Betsie en de kinderen gaan weg. Het feest eindigt.

2de Bedrijf

scène 1 *Op het winkelplein.*

Lucy : Miepie waar waren jullie gisteren nou. Waarom was je niet op het feest?
Miepie : Ik mocht niet van m'n moeder.
Ammalet : Wat is er met je haar gebeurd?
Miepie : Dat is toverspul van de elfen, van gisteren.
Lucy : Oh, was je er bij?
Miepie : Ja joh!
Ammalet : Wat erg voor je. Ik schaam mij een beetje voor mijn volk!
Lucy : Dat hoeft echt niet hoor. Jij kunt er toch niets aan doen!
Ammalet : Vertel eens hoe het ging.
Miepie : Nou ja ik was gewoon een beetje aan het spelen hier met kinderen van school
 weet je wel. En toen hoorde ik een grote plof en toen zat alles onder....
Lucy : Waaronder....?
Miepie : Nou blauw toverspul natuurlijk.
Ammalet : Heb je je ook pijn gedaan?
Miepie : Nee dat valt wel mee. Alleen toen mijn moeder me probeerde schoon te
 krijgen was het rottig.
Lucy : Ik wed dat je nooit meer luis krijgt met dat haar!
Miepie : *Lacht.* Nou dat is dan tenminste nog wat!
Ammalet : Ik zal mijn oma vragen of ze weet hoe je dat schoon krijgt. Zij heeft altijd
 overall een middeltje voor.
Miepie : Ik ben bang dat dat niet kan!
Ammalet : Waarom niet. Mijn oma kan dat echt hoor!
Miepie : Nou dat bedoel ik niet, maar ik mag niet meer bij jullie komen.
Ammalet : Waarom niet?
Lucy : Ja waarom niet?
Miepie : Omdat het Blauwmarkers waren die die toverbal hebben gegoooid!
Ammalet : Waren jullie daarom gisteren ook niet op ons feest?
Miepie : Ja daarom. Mijn vader en moeder willen niets meer met jullie te maken
 hebben. Jouw moeder toch ook niet Lucy?
Lucy : Nou mijn moeder wel hoor. Wij waren gisteren gewoon op dat feestje en ik
 vind het maar stom van jouw ouders!
Miepie : Maar jouw moeder zei gisteren nog dat ze ook niet zou gaan. Dat vind ik
 stom.
Ammalet : Nou ik kan het wel een beetje begrijpen dat ze boos zijn maar wij vinden het
 zelf ook niet goed dat die elfen dat doen. Mijn vader en mijn oma vinden dat
 ook heel erg hoor!
Lucy : Nou mijn moeder is niet boos hoor. Ik vind de ouders van Miepie echt stom!
Miepie : Hou je kop stomme Grobbekop. Je bent zelf stom.
Lucy : Oh ja, en wie had er een 5 voor geschiedenis, jij toch zeker!!!!
Miepie : Wat heeft dat er nou weer mee te maken?
Lucy : Nou alles, dat jij stom bent!!!
Ammalet : Toe nou, hou nu op....
Miepie : *Schreeuwt tegen Lucy.* Je bent zelf stom.....
Ammalet : Toe, hou nou op.....
Lucy en Miep: En jij bent helemaal stom....
Ammalet : *Begint te huilen, Lucy en Miepie komen tot zichzelf.*

Lucy : Sorry hoor, dat meende ik niet.
 Miepie : Nee ik ook niet. Niet huilen Ammalet.
 Lucy : Zullen we het goed maken?
 Miepie : Ja goed. Ik vind jou niet stom hoor.
 Lucy : Nee ik jou ook niet hoor.
 Miep en Lucy : *Tegen Ammalet*. En jou ook niet hoor !!!
Ze beginnen allemaal te lachen en omhelzen elkaar, ze lopen vrolijk gearmd weg.

Scène 2 *Op het winkelplein in het Grobbebos*

De Safier komt op met een gevolg, ze zijn erg kwaad ook Atlet is er bij.

Safier en Atlet : *Schreeuwen*. Kom op Blauwmarkers
 Kom op nu Blauwmarkers
 Kom op Blauwmarkers
 Kom nu in opstand en sluit je nu aan bij de groep
 De Vuurvliegen
 Doe met ons mee
 Gooi die toverbal

De Safier : Blauwmarkers luister goed!!!! Jullie moeten allemaal in opstand komen tegen de Groot Grobbiers.....

Volk : Jaaaaaaaaaaaaa

De Safier : Wij pikken het niet langer.....

Volk : Neeeeeeeeeee

De Safier : Waarom alles zo grof en lelijk waarom kijken ze niet naar ons, wij zijn fijn en geraffineerd.....

Volk : Ja

De Safier : Blauw is onze kleur, dat is een mooie heldere kleur, daarom alles blauw, weg met die grofheid, weg met die lelijke paddestoelen.....

Volk : Jaaaaaaaaaaaaa

De Safier : Ik herhaal

Volk : Blauw, blauw, blauw! Blauwmarken.....

De Safier : En daarom beveel ik jullie. Gooi deze toverballen overal waar te veel grofheid is, want wij weten wat verfijning is

Volk : Jaaaa. Blauw, blauw, blauw. *De Safier deelt toverballen uit. Het volk schreeuwt nog iets in een vreemde taal en de Safier bezweert het volk als een soort enge tovenaar. Dan gaat iedereen een andere kant op.*

De Safier : Ga en doe je taak.....*Af.*

Scène 3

Op het winkelplein. Ammalet komt op en wacht. We zien Atlet haar op de achtergrond bespieden. Dan komt Billie op. Ze zien Atlet niet.

Billie : Hallo Ammalet. Ik ben blij dat je gekomen bent.
Ammalet : Dag Billie. *Ze geeft hem een zoen op de wang.*
Billie : Wat was dat gisteren eigenlijk op het feest? Waarom deed die Safier zo naar tegen ons?
Ammalet : Het spijt me Billie. Maar er zijn mensen onder de Blauwmarkers die de Groot Grobbiers haten en ze willen jullie bang maken.
Billie : Maar waarom dan?
Ammalet : Ik weet het niet Billie.
Billie : Nou ja jij kunt er niets aan doen. Ik vind jou lief....
Ammalet : *Verlegen.* Dank je Billie, ik jou ook.....
Billie : Maar hoe is het dan in jullie land? Is het daar heel anders?
Ammalet : Nou niet zo heel anders hoor maar het is er wel mooi.
Billie : Vertel er eens iets over!
Ammalet : Nou wij hebben hele hoge bergen, helemaal blauw. En de bomen hebben ook blauwachtige bladeren. De huizen zijn van blauwe elfenrag gemaakt. Wij houden erg van de kleur blauw. Ik woonde langs een hele mooie rivier de Blauwdau.
Billie : Waarom houden jullie zo van blauw?
Ammalet : Ik weet het niet. We worden zo geboren. Ik denk dat de elfen uit Blauwmarken die zo raar doen eigenlijk heimwee hebben naar hun land.
Billie : Maar waarom gaan ze daar dan niet heen?
Ammalet : In ons land is iedereen heel arm. We hebben veel honger. Er is een grote tovenaars die al onze oogsten omtovert in blauw goud. Dat is wel heel mooi maar dat kun je niet eten.
Billie : Maar dan zouden ze toch eigenlijk blij moeten zijn dat ze hier wonen?
Ammalet : Ja. Ik ben ook wel blij, maar ik mis Blauwmarken ook wel een beetje.
Billie : Maar hier heb je mij!
Ammalet : Ja hier ben jij. Ik wil ook niet weg hoor!
Billie : Weet je wat? We gaan er later een keer heen met vakantie en dan nemen we eten mee. Dat lijkt me te gek.
Ammalet : Billie, je bent lief!
Billie : Zullen we vanavond naar de film gaan?
Ammalet : Ik zou wel graag willen maar mijn vader zegt dat ik je niet meer mag zien. De Safier is steeds bij ons en praat met mijn ouders. Ik vind het helemaal niet prettig. Hij haat jullie!
Billie : Ammalet.....Jij haat ons toch niet hé?
Ammalet : Nee natuurlijk niet gekkie. Weet je wat? Ik ga vanavond net doen alsof ik naar een nichtje van me ga en dan gaan we naar de film, oké?
Billie : Lieve Ammalet, dat zou ik geweldig vinden maar je komt toch niet in moeilijkheden door mij, hè?
Ammalet : Nee ik zal mijn nichtje bellen en zeggen dat ze het spelletje mee moet spelen. Dat doet ze wel! *Atlet heeft alles gehoord.* Dan moet ik nu gaan. Ik ben hier om 7 uur vanavond, goed?
Billie : Dat is afgesproken 7 uur precies ben ik hier. Tot dan lieve Ammalet. Ik koop de kaartjes vast.

Ammalet gaat weg en Billie maakt een vreugde dansje en zingt een liedje, hij wil weg gaan maar wordt tegen gehouden door Atlet.

Atlet : Dat had je gedacht hé? Achter mijn ouders rug om afspraakjes maken met mijn zuster. Dat gaat mooi niet door!!!!

Billie : Hé, Atlet. Ik zal het je uitleggen. Ik ben verliefd op Ammalet en heb het beste met haar voor.

Atlet : Ja ja, nou daar trap ik mooi niet in. Jij lelijke grob . . . Ik krijg jou en je soort wel.

Billie : Nou, nou. Wat bedoel je daar mee? Wat heb ik je gedaan?

Atlet : Jij en je familie deugen niet.

Billie : Nou zeg. Dit pik ik niet van je!!!

Atlet : Oh nee wat wilde je doen dan????

Billie : Ik ga weg...laat me er langs....

Atlet : Kom maar als je durft.....*Hij wil een toverbal op Billie gooien. Deze houdt hem tegen. Er ontstaat een kort gevecht waardoor de toverbal uit elkaar spat op Atlet. Deze wordt woedend en Billie maakt dat ie weg komt.*

3de Bedrijf

Scène 1 *In de huiskamer van Betsie, We zien Betsie achter de computer zitten met een slonzige ochtendjas aan, een leesbril op met sloffen aan en vet haar. Ze is driftig aan het grobbechatten.*

Lucy : Mam. Wat eten we?
Betsie : Straks lieverd, straks!
Lucy : Ik vroeg: Wat eten we?, Niet; wanneer eten we?
Betsie : Ja, ja dat is goed!!!
Lucy : Mamaaaaaaaaaaaaaaaaa.
Betsie : *Geïrriteerd nu.* Ja wat is er?
Lucy : Wat eten we?
Betsie : Boontjes.
Lucy : En wat nog meer?
Betsie : Ehe wat?
Lucy : Wat nog meeeeer?
Betsie : Aardappelen.
Lucy : En wat nog meeer?
Betsie : Gehaktballen en appelmoes en nou ophouden met dat gezeur.
Lucy : En het toetje?
Betsie : Ja natuurlijk ook een toetje.
Lucy : Maar wat is het toetje?
Betsie : Vla. En nu ophouden. Ik ben even bezig.
Lucy gaat achter haar staan.
Lucy : Wat doe je? Wie is dat? *Ze kijkt naar een foto van een grob op het scherm.*
Betsie : Dat is gewoon iemand.
Lucy : Wie dan?
Betsie : Mag ik dit even alleen doen alsjeblijft!!!! Ga even iets voor jezelf doen!
Billie : *Komt verstrooid binnen.* Die Atlet is gek geworden.
Lucy : Hoezo?
Billie : Hij loopt rond met toverballen!
Betsie : Nee hè? Ik wist het wel die lui van hiernaast doen mee met die ellendelingen van een blauwe vuurvliegen. Nou, het is nu echt afgelopen. Ik wil jullie niet meer met die kinderen zien!!!!
Billie : Maar mama. Ammalet is anders. Die doet echt niet mee!!!
Betsie : Ik wil het niet hebben begrepen. Afgelopen is het!!!! Billie *kwaad af.*
Lucy : Mama?
Betsie : Ja?
Lucy : Wat jij doet is allemaal bedrog!
Betsie : *Verbaasd.* Hoezo?
Lucy : Nou, je lijkt helemaal niet op die foto.
Betsie : Nee nu niet, maar als ik me opmaak en mooie kleren aan doe wel gekkerd.
Lucy : Maar het was ook bedrog om tegen de ouders van Miepie te zeggen dat je niet naar het feestje ging en je ging toch!
Betsie : Waar heb je het over?
Lucy : Nou dat is toch zo, dat heb je toch gezegd?
Betsie : Hoe kom je daar nu weer bij?
Lucy : Nou dat zei Miepie
Betsie : Ach, die Miepie is een leugenaarster!

Lucy : Ze is mijn vriendinnetje hoor!

Betsie : Ja dat is al erg genoeg dat je met dat kind om gaat.

Lucy : Dat is gemeen van je! *Ze gaat kwaad af Betsie zucht en stort zich weer op het scherm.*

Betsie : Even kijken wie er nog meer hebben gereageerd. Lovergrobbeboy, Grootvoet en Flapoor? Die lijkt me best leuk Flapoor. Nee da's niks. Weg er mee. Deze schrijf ik terug. *Tegen de computer en af en toe naar publiek*
Ik zoek een Grob. De Grob van mijn leven. Is dit hem soms
Of deze misschien. Die is te lang
En die weer te kort. Hij moet wel knap zijn. Maar ook heel erg lief
Is dit de Grob van mijn leven. Of valt ie misschien tegen
Hij lijkt wel lief maar verlegen. En daar kan ik niet tegen
Ja ik zoek een Grob. Een lieve Grobbeman
Om mee samen te leven voor altijd. Die is te sloom. En die weer te vlot
Hij moet wel stoer zijn . Maar ook heel erg lief. Is dit de Grob van mijn leven
Of valt ie misschien tegen. Hij is wel knap maar ook dom en daar kan ik niet tegen
Ja ik zoek een Grob. Een lieve Grobbe-man. Om alles mee te delen. In lief en in leed
Is dit de Grob van mijn leven. Hij lijkt groot stoer en knap
Is dit de Grob van mijn leven. Hij lijkt ook heel erg lief
Is dit de Grob van mijn leven. Is dit hem wel of niet
Ben ik de Grob van zijn leven. 'K hoop dat hij iets in me ziet

Scène 2 *De huiskamer van Minie en Henkie. Ze kijken tv.*

Minie : Henkie, heb je gehoord dat dat vrouwtje van hier naast , weet je wel, Betsie, wel naar dat feessie is geweest? Wat een stiekemer, vind je niet?

Henkie : Ja.....

Minie : Nou ze hebbe het wel gewete want die gek, je weet wel die de tuin kwam betovere, die heb se de stuipe op het lijf gejaagd.

Henkie : Oh, ja?

Minie : Ja lache. Ze hadde een of andere rituele dans en daarbij heb hij heel fenijnig naar der gekeke. Nou d'r verdiende loon, wat jij?

Henkie : Ja, ja.

Minie : Dat vrouwtje heb ze achter der grobbe-elleboge , wat jij?

Henkie : Ja, ja....

Minie : Wedde dat ze over ons roddelt bij die lui uit Blauwmarken? Sou mijn niks verbase!!!

Henkie : Nee, mij ook niet!

Minie : Ik seg nog tege Sjaan. Ik seg Sjaan, dat moderne gedoe op die computers daar wordt een mens raar van. Neem nou die buurvrouw van mijn. Probeert een vent te krijge via de computer. In plaats dat se lekker gaat danse in de Cascade. Want, seg ik tege Sjaan, daar heb ik Henkie ook lere kenne. Dat is toch een leuke dansgelegeheid De Cascade? seg ik tege Sjaan. Maar nee, se mot se uit de computer peutere. Nou vraag ik je! Bovendien heb se se achter de grobbe-elleboge, seg ik nog tege Sjaan.

Er is journaal en we krijgen te zien dat er een grobbebal is gegoooid op een school waar vel Blauwmarkense kinderen op zitten. We zien beelden van elfkinderen met grote oren.

Verslaggever :Als reactie op de toverbal van gisteren is er een grobbebol gegooid in de basisschool in Grobbedam. Het gaat hier om de basisschool de Kleine Grob, een school waar veel blauwmarkse kinderen op zitten. Ik interview een kind van de school. Wat vind je er van dat dit gebeurd is?

Miepie : Ik vind het hartstikke dom. Eerst was ik op het plein toen werd ik blauw en nu weer dit *Ze wijst naar haar oren, die nog groter geworden zijn*. Ik heb niks gedaan zeg!!!!

Henkie : Kijk nou, Minie. Onze Miepie op tv !

Minie : Krijg nou wat..... NEEEEEE, het is nie waaar. Miepie. Wat siet se er uit ik schaam me eigen gewoon.

Henkie : Wat heb jij je nou te schame? Jij heb toch niet met die troep gegooid?

Minie : Nee dat moes er nog bij komme. Verdikkeme. Nou heb ik er genoeg van. Had ik die hare net weer een beetje schoon en nou dit, kijk die ore.....

Henkie : Van ons land benne ze net zo erreg zeg!!!!

Minie : Je heb gelijk Henkie.....Dat moet niet gekker worre. As ze so door gaan wordt het een puinsooi in ons land seg. We motte es met de bure gaan prate wat die er nou eigenlijk van vinde.

Scène 3 *Huiskamer van de Blauwmarkers. Ada en Oma dekken de tafel.*

Adam : Waar blijft Ammalet nou toch en Atlet. Die kinderen zijn ook nooit op tijd om even te helpen met de tafel.
Oma : *Praat onverstaanbaar. Ada knikt.*
Adam : Je hebt gelijk moeder. Het zijn kinderen en je bent maar een keer jong! Heb je gehoord dat ze op onze school hebben gegooid met een grobbebol? Ik heb er nu ook genoeg van. Ik ga de Safier bellen.

Atlet en de Safier komen verhit op. Atlet helemaal blauw.

Atlet : Papa, het is nu echt oorlog. We gaan ons nu verzamelen en de strijd gaat beginnen. We beginnen bij de burens. Kijk eens wat die Billie heeft gedaan.
Oma : *(onverstaanbaar)* Rustig jongen. Kom ik zal het schoon maken. *oma, begint een sopje te maken.*
Adam : De maat is vol, ik doe mee! Oorlog zal het zijn. Wie denken ze wel dat ze zijn????
De Safier : Verstandige taal landgenoot. *Terzijde* Hah...Ik zal een opstand veroorzaken zodat wij hier de baas worden. En dan kan ik hier de grote tovenaars worden...Ik zal alles veranderen net als in Blauwmarken. Daar is alles zo mooi, door DE GROTE TOVENAAR...mijn vriend. Hij is mijn grote voorbeeld....
Weer tot de elfen:
Safier : We zullen krachten oproepen die de geesten zullen vernietigen van dat Grobbevolk. Kom dan roepen we de krachten op. Kom elfenbroeders help mij. *Ze beginnen als gekken door het huis te rennen en te schreeuwen. Ada en oma kijken bezorgd toe.*
Wij zijn veel verfinjnder dan dat domme Grobbevolk, wij zijn veel mooier dan die grove Grobben. Wij moeten de baas worden en al die lelijke Grobbedingen kapot maken.....Agamamamnublauwmarkiaazapobadobadoolalaaaaaa
Zo dat is goed. En nu maken we een plan. Ik ga ons volk verzamelen en deel nog meer toverballen uit. Hier hebben jullie er alvast een paar. We zorgen ervoor dat al die grove Grobben blauw voor ogen zien...Hahahahaha... We beginnen bij jullie burens....
Oma : *(onverstaanbaar)* Adam, is dat nu wel verstandig. Onze burens....
Adam : Of het wel verstandig is? Bemoei je er niet mee. Als de grote Safier ons deze opdracht geeft zal het wel goed zijn. We moeten hem gehoorzamen. *Ammalet komt binnen.*
Atlet : Jij verraadster. Papa, zij heult met de vijand. Ze wilde je bedriegen en samen met die Grob van een Billie vanavond vluchten!!!!
Ammalet : Atlet... Wat zeg je nu toch allemaal? Ik wilde alleen....
Adam : Is dat waar?
Ammalet : Maar papa, nee.... Ik wil alleen....
Adam : Zeg op is het waar???
Ammalet : Nou ja, alleen niet dat....
Adam : *Woedend.* Naar je kamer en daar kom je voorlopig niet van af begrepen! Weg jij!!!! *Ammalet huilend af.*
Zorg dat ze daar blijft!!! *Adam en Atlet af.*
Oma : *Hoofdschuddend en onverstaanbaar gemompel.* We zien Ammalet achter over het toneel sluipen *Oma ziet haar niet. Ammalet gaat naar buiten.*

Scène 4 *We zien Ammalet in de tuin sluipen. Ze klimt over de schutting naar Billie toe.*

Ammalet :Billie, hallo ben je daar? Billie.....
*Ze springt van de stoel over de schutting en valt. Ze heeft pijn aan haar been.
Ze ligt op de grond, kan niet op staan. Billie. Billie....au au mijn voet.*

We zien Atlet ook sluipen met nog een toverbal in z'n hand.

Atlet : Ik zal die Billie een lesje leren. Wat denkt-ie wel, dat hij zo maar met mijn
 zusje kan gaan, zo'n lelijke Grob met mijn mooie elfenzusje. Echt niet! Ik ga
 doen wat de Safier heeft gezegd en ik ga vast beginnen bij die
 vervelende Billie....

*Ammalet hoort hem maar durft niets te zeggen anders ziet hij haar. Ze probeert zich te
verstoppen. Atlet gooit de toverbal over de schutting precies op zijn zusje.*

Ammalet houdt zich in en geeft geen kik.

Atlet : Hahahahahahaha, zo hebben ze een mooiere tuin. Veel beter zo.

*Ammalet begint te hoesten, en probeert om hulp te roepen maar ze heeft bijna geen stem.
Niemand hoort haar.*

Minie en Henkie komen in hun tuin op.

Minie : We moeten effe prate met de bure Henkie. Kom ga mee. *Ze roept.*
 Hallo. Hallo. *Ammalet wil iets terug roepen maar het lukt niet. Nou, ze
 benne volgens mijn niet thuis.....Ze gaan weer naar binnen.*
Ammalet ligt bewusteloos.

4de Bedrijf

- Scène 1** *Op het winkelplein. Billie wacht op Ammalet. Hij heeft een bos blauwe bloemen bij zich. Hij praat in zichzelf*
- Billie :Ik ben zo verliefd op Ammalet
Ik denk de hele dag aan haar
Mijn lieve Ammale .Mijn hart gaat sneller slaan als ze me aankijkt met die ogen. 'K wordt er verlegen van en krijg geen hap meer door mijn keel
- Ze komt niet en hij wordt steeds onrustiger en loopt ongeduldig en bezorgd heen en weer. Dan komen Miep en Lucy op.*
- Billie : Hee hoi, hebben jullie Ammalet gezien?
- Lucy en Miep : Nee niet gezien.
- Lucy : Ze zal wel thuis zijn.
- Miep :We hebben wel die enge Safier gezien en de vader en broer van Ammalet. Ze zagen er heel eng uit. Echte krieps zeg!
- Lucy : Ja volgens mij zijn ze iets van plan!
- Billie : Oh nee hè! We moeten iets doen.
- Lucy : Nou ja maar wat dan. Wat kunnen wij nou doen?
- Miep : Ik ben het wel met Billie eens hoor. Ik heb er genoeg van om steeds te veranderen. Eerst blauw en dan weer die oren!
- Lucy : Ha ha.
- Miep : Ja lach jij maar. Jij hebt nog niks gehad. Maar wacht maar af als dat zo verder gaat!
- Lucy : *Trekt een vies gezicht.* Jakkie nou ik wil dat niet hoor. Zonde van mijn haar!
- Billie : Kom laten we nadenken. We moeten iets verzinnen om dit te stoppen.
Ze gaan zitten na denken of rondlopen.
Ah..... Oh nee toch niet.....
- Lucy : Misschien..... Nee dat is niks.....
- Miep : Ik weet het.....ehnee toch niet
- Billie : *Tot het publiek.* Misschien weten jullie iets? *Ze gaan een discussie met de kinderen aan.*
- Miep : Of misschien gewoon praten. Is dat niet een goed idee? Gewoon er heen gaan en met elkaar praten!
- Billie en Lucy : Jaaaaaaa. Dat is het natuurlijk. Kom we gaan naar ze toe. *Allemaal af.*

Einde Zichtversie